Ч. 145. (316). Львів, неділя, дня 11. червня 1916. Рік II.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

політична, економічно-суспільна й літературна ґазета.

Ціна примірника 6 сот. На провінції 8 сот. В занятих теріторіях 4 коп.

Виходить що дня рано кромі понеділка.

Умови передплати у Львові:

На рік	18·— К.
„ пів року	9·— „
„ чверть року	5·— „
„ місяць	1·80 „

В краю і державі:

На рік	24·— К.
„ пів року	12·— „
„ чверть року	6·— „
„ місяць	2·40 „

За границею:

В Німеччині	28 мар.
В Америці	8 дол.
В инших державах	40 фр.

Рекламації вільні від почтової оплати. Рукописі приймають ся лиш означені, а звертають ся тільки зажадані і застережені. — „Українське Слово“ продають всі бюра по цілім краю.

Адреса редакції, адміністрації й експедиції: ЛЬВІВ, ул. Руська 3.

Пятий день російської офензиви.

Справоздавець часописи „Oester. Morgenzeitung“ доносить з головної кватири під датою 9. с. м.:

На південно-російськім фронті проминув вчера день супокійнійше.

Стверджено, що російський вожд Брусілов в перших днях своєї офензиви не осягнув ніякого пролому. Вчера відбувались наступи над долішним Стиром, коло Кольок, на державній границі між горішною Іквою і Новим Олексинцем, на зелізничій лінії Львів—Підволочиска, на північний захід від Тернополя, та над Дністром на схід від устя Стрипи. Сі наступи відкинено. Між Дністром і Прутом настав навіть зглядний супокій.

„Czern. Allg. Ztg.“ пише: За пару послідних днів понесли Москалі незвичайно кріваві втрати. З піхотного полку ч. 125, що перший пішов на приступ, остало ледви 30 людий. На відтинку Добронівці виступили до борби нові 28-цм-ові армати японської конструкції а також далекострільні корабельні армати. Число полонених за три дні перевисшає 1000. Ранених по нашім боці небогато і то більшість легко ранена. Від вчера панує тут зглядний супокій. Москалі занялі хороненєм трупів, що цілими горами стоять перед австрійськими становиськами.

На бесарабськім відтинку зібрали Москалі 800 армат. Крім того є в них дуже богато метачів мін. Наступами при помочи ґазів доводять французські офіцери.

В Чернівцях панує настрій повний напруженя. Столиця Буковини переживає знов історичні дни. Довгими рядами приходять на двірець поїзди з раненими нашими й російськими. Настрій війська повний поваги. Населенє з напруженєм жде на вісти з поля бою.

Кореспондент часописи „Die Zeit“ доносить з головної кватири під днем 7 с. м.: Д. 7 с. м. відсапнули в многих місцях північного фронту наші війська після чотириднєвих боїв. Так було коло Язлівця, на південь від Бучача, коло Вишнівчика над Стрипою, та коло Сапанова над горішною Іквою, міжтим коли коло Язлівця бої о поодинокі відтинки фронту ще не покінчені і відбувають ся там наступи і протинаступи. Ворог однак зістав над Стрипою і Іквою в цілости відпертий.

На буковинськім фронті, де Росіяни свої зусиля коло Окни в тричі побільшили, щоб віднести успіх та вдертись в ц. і к. фронт, остались без успіху, причім ворог після дводневних боїв поніс тяжкі втрати.

На Волині російські наступи продовжались. Ц. і к. війська, які подались в области Млинова і на захід від Олики над Стир, станули сильно ногою по обох боках Луцька над Стиром.

Під увагу — всім.

(Далі).

Як буде виглядати военна позичка?

Се буде великий аркуш обмальованого паперу, на першій стороні буде виписано, на яку суму він виставлений (100, 200, 1000 К). Се є „номінальна“ (названа) вартість паперу. Дальше зазначена є „серія“ і число того паперу. Кожда серія обнимає певну суму военної позички, на примір сто тисяч корон і складає ся в такім разі з тисячки паперів по сто кор. — а знов тих тисяч паперів сеї серії (відділу, кляси, ряду) будуть понумеровані числами від 1 до 1000. І так, коли на папери написана номінальна вартість 100 К серія 23. а число 786, то значить, що колиб вильосовано потім серію 23. паперів по 100 К, то вильосовують ся всі в тій серії поміщені числа від 1 до 1000, отже вильосовує ся також між ними число 786.— Дальше буде виписано на першій стороні (по німецьки), що сї папери мусять бути вильосовані найдальше до 1. червня 1956 — отже до 40 літ. На другій стороні повторюєть ся се все але вже в усіх мовах уживаних в Австрії (крім Угорщини). Сей аркуш зовуть „плащем“.

В сей обмальований аркуш, в сей „плащ“, вложений є другий аркуш паперу, такої самої краски, що плащ, розділений лінією з гори в долину на дві половини — а полінійований поперек. На кождім такім відмежованім куснику написано, котрого дня і року треба його відтяти

Циган.

Оповіданє з балканської війни.

Князівські дні в Дураццо завели мене до сего наймолодшого столичного міста, оповідав інжінер при столі для постійних гостий. Я був післаний задля усталеня траси проєктованої зелізничої лінії. Правда, що після чотирнайцяти днів мене відкликали назад, бо з проєкту, Бог зна яких причин, не вийшло нїщо, але дні в цікавім місті лишуть ся мені тривко в спомині. Яко цивілізованому середно-европейцеви давала мені ціла безкультурністю й варварством підшита житєва обстанова несподівану заохоту. А коли я надто пристав до дневникарів і справоздавців, що наплили з усіх панів країв, перемивали мені дні незвичайно скоро. Але один випадок особливо надобив ся, щоб мому побутови надати тривку згадку.

Се було одного з тих святочних днів, після вїзду нового володаря, коли наш застільний гурток, що складав ся з шести до осьми членів, сидів разом у їдальній кімнаті гостинниці „Пієррон“ по вечери при склянці вина. Без огляду на пізну годину перетягали ще радісно-настроєні товпи народу вулицями та оклик „Рофт Мбрет Скипеніє“ розносило ся у всіх тонаціях. Ми вже докладно обговорили тему дня та зійшли, не знаю, з якого приводу, на бесіду про матеріялізаційне явище, на спірітизм і телепатію й почали вкінци розповідати собі власні нерозгадані приключки, або такі, що їм чули від других. Не хочу зовсім рішати, чи всї ті страшні історії, розказувані при столику, не були плодом прочитаних книжок або чи оповідачі на швидку руч не укладали їх протягом хвилини. На раз перебив нас грубий, голосний регіт. Видав його з себе один гість, що сидів біля стола побіч, піднїс ся тепер і приступив близше. Мені з разу впали на нїм в око дивний болїсний вираз в його енергічнім і сміло зарисованім обличю та бликаючий, неспокійний погляд. А по тім завважив я різку ріжницю між сивим волосєм і молодечо-струнокою постатію. Безсумнївно сей чужий був так само притягаючою, як цікавою появою. Тихим утомленим голосом представив ся: „Йосип Кузьмич, сотник у дванайцятім сербськім полку піхоти. Панове позволять! Я хотївби розповісти випадок з останньої війни, такий чудний і страховинний, що зробив з мене непосидючого мандрівця по землї і я що днини очікую кінцевої зустрічі, яка далаби менї тужно вижиданий спокій“.

Ми зробили незвичайному чоловікови місце, і мушу признати, що в мою участь вмішав ся також легкий жах. Сотник Кузьмич говорив одноманїтно хрипливим, тихим голосом. „Перед вибухом турецько-сербської війни був я у Відни на дуже гарнім становищи при однім банку. Я був зроду Австрієць і зовсім не аґаражований народовець-Серб. Тільки цікавість завела мене з нагоди одної подорожі, коли я дістав відпустку, в літї 1912 р. до Білгорода. Вистарчить, коли коротко згадаю, що я пізнав там молоду жінку, Єлену Сіміч, яка стала моїм фатум. Горячий патріотизм одушевляв її та небавом викресав огонь також у моїх грудях і запалив мене для мого прибраного народу. Наші серця відкрили ся і Єлена приняла моє сватанє. Я забажав покинути своє віденьске становище і на його місце заложити в Сербії нове істнованє. Назад поїхав до Відня і що лиш зірвав тут усі звязки, коли наступило оголошенє війни Сербії з Туреччиною. Я поспішив до Білгорода і завдяки зносинам, що навязала родина Єлени, був принятий яко добровольць до армії та приділений до 12. полку піхоти.

По чутливій розлуці, що аж серце кралось, удав ся я до свого полку, призначеного до сербської західної армії. Поодинокі випадки війни не мають ніякого впливу на мою історію. Від Єлени: при якій були всї мої думки, діставав я від часу до часу через полеву почту вістки та доносив їй про всї свої пригоди й пережитя. Я мав щастє визначити ся при кількох акціях і стягнути на себе увагу своїх зверхників. Після кровавої битви біля Куманова посунули мене на офіцира. В маршу до Скопле зайшла моя сотня в покинене болгарське село, в якого запалих, на пів понищених военною бурею домах жовніри глядали притулку. Я мав зі своєю дружиною споводити полеву варту і проворював розставлені стійки, коли на раз переходячи попри одну шопу, що стояла на самім краю села, почув у нїй тихий стогін. Я виважив розбиті двері та побачив цигана, що стояв у куті й наміряв перерізати шію чотиролітному хлопцеви, якого держав між колїнами. Я зловив потвору з заду за карк і кинув за один мах до землї. Потім підняв я хлопця, що тишком плакав, і пробував успокоїти його.

(Кінець буде).

ножицями (по зазначених лініях, аби не перетяти слів або чисел). На них є та сама серія і те саме число, що на „плащи“, аби була контроля і дуже треба глядіти на се, як хто має у себе більше паперів, аби того аркуша не заложити до иншого „плаща“ з иншим числом, бо як числа не годять ся, то ніхто такого паперу не купить.

Такі кусники призначені до відтинаня і длятого зовуть їх відтинками або з французкого „купонами“, а цілий той аркуш — купоновим аркушем. Кождий купон має виписану суму, яка за нього належить ся — отже при папери на 100 К буде виписана на купонах сума 2·75 К на день 1. червня а 2·75 К на 1. грудня кождого року. Як надійде той день, то треба купон відтяти, занести до банку і заінкасувати (виміняти на гроші).

Дуже корисну новину завів розпорядок міністерства торговлї з д. 31. мая 1916. (перед кількома днями). Постановляє він, що купони від четвертої австр. военної позички виплачувати будуть також деякі почтові уряди та що в дотичних урядах буде про се оголошено. Аж на почтї буде можна вимінювати купони лиш від менших сум а іменно від К 100, 200, 1000 і 2000 40-лїтної позички та лиш від 1000 К державних бонів. Отже не лиш банки та всякі стоваришеня кредитові й каси будуть такі купони згрошевлювати, але й почтові уряди, чого доси не бувало, а що вельми догідне буде для широкого загалу. Хтоб однак забув відтяти купон в час і не предложив його до виміни на гроші через 6 лїт, від дня, коли він був платний — а се є на нім видруковане, то вже гроший не дістане, бо купони від державних паперів задавнюють ся протягом шести лїт. Купонів на однім купоновім аркуши е богато, часом на кільканайцять лїт наперед. Колиж вже повідтинаєть ся — а раньше не можна їх відтинати, як на них виписано — тодї треба вистарати ся о новий купоновий аркуш на дальших кільканайцять лїт — в касї державних довгів у Відни. Сю прислугу зробить кождий банк і кожде українське стоваришенє. На самім долї купонового аркуша є більший відтинок з написом „тальон“ (се французське слово а по українськи „пята“, бо містить ся в долинї. Сей тальон віддаєть ся до банку, а за нього приходить за яких 3—4 тижнї з Відня новий купоновий аркуш на дальші літа.

Окремі купонові аркуші з тальонами будуть мати лиш папери 40-лїтної державної позички, бо на 40 лїт треба 80 купонів то й паперу треба більше. Інакше буде з державними бонами. Вони мають бути сплачені за сїм лїт — 1. червня 1923. і то всї нараз. На сїм лїт треба 14 купонів. Бони отже не будуть складати ся з двох аркушів паперу, але з одного. Перша і друга сторона виглядати-ме, як вище описано, а третя сторона буде подїлена на 14 купонів. Очевидно тальон буде злишний.

Як обчисляти купно або продажу военної позички?

Скажім хтось продає 200 К военної позички і договорюєть ся о курс по 92 за 100 — отже за 200 К прийде 184 К. Але се ще не все. Він продає не лиш „плащ“ але й купоновий аркуш, бо одного без другого продати не можна. Мусить дістати ще й процент. Він продає — скажім — 10. серпня.

Передтим відтяв і заінкасував (вимінив на гроші) купон, платний 1. червня; як-би був продав 1. червня, то був би дістав по курсї 92 К 184. а проценту ніякого. Але від 1. червня наріс процент до 10. серпня. Ті проценти мусить собі відобрати. Як би продавав, скажім 16. вересня, то ще більше дістане проценту (але завсїди $5^1/_2$%), бо від 1. червня до 10. серпня є 69 днїв. Що-йно 1. грудня дозріє купон і буде виносити за 180 днїв від 200 К — 5·50 К.

Вертаймо до попереднього нашого прикладу, то сей, що продає, дістане за свій папір номінальної вартости 200 К — по курсї 92 — 184 К а крім сього зворот проценту по $5^1/_2$ від ста за час від 1. червня до 10. серпня за 69 днїв т. є 2·11 К — разом отже 184 К — а 2·11 К буде 186·11 К. Колиб однак продав по курсї 89 за 100 К, то дістане за своїх 200 К 178 К а зворот проценту 2·11 К разом 180·11 К. Значить ся процент не зміняєть ся а лиш курс (цїна) приносить більше або менше гроший.

(Кінець буде.)

Польська „Macierz szkolna“ в Польськім Королївстві.

ВІДЕНЬ. (Ткб). З военної пресової кватири доносять: Начальна команда армії вислала до ґенеральної військової ґубернії в Люблинї приказ отсего змісту: Щоби пособити розвиткови шкільництва в нашім польськім теренї окупаційнім і дати фахову поміч тим органам ц. і к. військової управи, яким поручено шкільну власть, є вельми пожаданою річю, аби в ц. і к. окупаційнім теренї віджила діяльність польського шкільного товариства „Polska Macierz Szkolna“, яке перед рядом лїт здавила російська власть. Товариство се має стати самостійною орґанїзацією. Її філїям та поодиноким особам, чи корпораціям, що належали до Товариства як члени, має військова управа удїлити всякої помочи в їх діяльности. Треба, щоби до товариства вступали нові члени, та відповідало би воно нашому відношеню до польського народу і нашим змаганям до культурного розвитку Поляків, коли би військові і цивільні орґани ц. і к. військові управи прилучили ся до товариства як члени спомагаючі. Поодинокі місцеві філїї і ґрупи мають можливо скоро зєдинити ся в самостійну централю в Люблинї. звідки буде ся кермувати цілою просвітною і господарською діяльністю товариства. Надзір шкіл та другі функциї шкільної власти будуть, як досї, виконувані ц. і к. військовою управою. До прибічних рад при кождій шкільній власти, що мають ся утворити, треба також окрім представників релїґійних стоваришень, учительства, громад і санїтарної опіки, покликувати і членів товариства „Polskiej Macierzy Szkolnej“. Внесеня і предложеня шкільних рад будуть шкільні власи в кождім поодинокім случаю провірювати і розважувати та евентуально з них скористають при своїх самостійних заряджених. Одначе з другої сторони ц. і к. команди мають при всїх заряджених в области шкільництва питати про опінїю шкільної ради та повідомлювати ту раду про намірені зарядженя ще перед їх виданєм.

Світова війна.

К. Гецендорф про війну та мир з Росією.

„N. Fr. Presse“ містить розмову шефа австрійського ґенерального штабу К. Гецендорфа зі шведським кореспондентом Нїльзом Ленквістом. Ґенерал Гецендорф заявив:

Я є лише жовніром, полїтиком я нїколи не був і не є. Жовнїр не може і не повинен полїтикувати, однак мушу сказати, що вірю, що ціла Европа бажає собі прогнаня Росії до Азії, до тої Азії, до котрої Росія силою свого походженя належить. Зі сходу йшли все всї небезпеки, котрі грозили загладою нашої культури. Цїлі віки мала Европа в тій справі однакові погляди, котрі містили ся в словах: Виперти Росію з Европи.

В оборонї перед небезпекою, яка грозить Европі зі сходу також і Швеція відограла велику ролю.

Аж нинї станули ми неожидано супроти факту, що деякі культурні народи підбурюють Росію проти нас, проти народів осередних держав. Яку цїль мають в тім Французи, годї зрозуміти, але се, до чого стремлять Анґлійцї є ясне. Їм за мала роль, яку до тепер відгравали. Нинї Анґлія побоює ся соперника на морі. Щоби позбути ся того соперника, а є ним нїмецька торговля, Анґлія рішила ся на все.

Для всїх народів, а головно для скандинавських народів є очевидне, що інтереси Росії не погодять ся нїколи з інтересами Европи. На мій погляд, Росії повинна вистарчити Азія. Говорячи про неможлилість згоди Росії з Европою, маю на думці, що народи в Скандинавії повинні енерґічво поборювати Росію, щоби вона не скріпила ся в Европі.

Правдоподібно нема в Швеції чоловіка котрий би не знав про се, що укріплені Аляндські острови, — се пястук піднесений до удару на Швецію. Кождий крок Росії в тім напрямі грозить Швеції. Знає про се цїлий шведський нарід, всї сторонництва та всї табори.

Але як говорять в Швеції, Росія заявила, що по війнї знесе укріпленя на тих островах, а Франція і Анґлія обіймає ґваранцію, що Росія додержить приреченя. Так принайменше у нас говорять. Треба однак запитати: Чи Швеція може вірити, що Росія додержить приреченя, та чи можна тим приреченям вірити. Але се вже справа Швеції.

В справі мира заявив ґенерал: Ту справу я лишаю ворогам. Коли мають охоту дальше провадити війну, нехай ведуть. Ми анї не виголоджені, анї не відчуваємо недостачі матеріялів военних. Не боїмо ся виголодженя. Ми видержали два роки, а були се найгірші лїта. Нинї можемо спокійно глядїти в будучність та так довго стояти в полї, як сего схоче ворог. Перетривати можемо — а здоптати нас не в силї вороги.

Мирові ластівки.

„Voss. Zeit.“ доносить з Амстердаму: З Льондону доносять, що анґлійські мирові сторонництва вибрали спільну комісію, котра поставила домаганя, щоби навязати мирові переговори. Ся комісія предложила анґлійському правительству внесок, на який Грей відповів, що правительство похвалює акцію комісії, однак не може безпосередно зайняти ся тою справою. Комісія відбула нараду, та поставила ясно свої домаганя і правительство буде змушене зайняти ся близше справою мира; воно однак є противне тому, щоби Америка мішала ся до тої справи.

Російські звідомленя.

ПЕТРОГРАД 6 червня. На фронтї від Припетї до румунської границї використовують наші війська свій успіх осягнений 5. червня. Доси число полонених зросло на 480 офіцирів і 25.000 жовнїрів; крім того здобуто 27 армат і звиш 50 машинових крісів.

ВІДЕНЬ (Ткб.). З 8. с. м. Наша офензива з Рівного поступає дальше. Гонимо побитого неприятеля. Ми здобули становиська під Луцьком та зайняли місто. В кількох місцях наші війська дійшли не лише до Ікви і над Стир, але повели атак ще дальше. Над долїшною Стрипою наша піхота в завзятім наступі здобула укріплену лїнію Трибухівцї—Язловець та дійшла до Стрипи. Ми здобули богато армат та машинових крісів. В наші руки перейшли склади оружа, полеві кухнї та телефонїчні апарати. Вислїд борб на Волинї та в Галичинї можна вважати побідою нашого оружа. Нашим військам удало ся зробити великий вилім в сильнім ворожім фронтї. В околиці озер коло Двинська сильний карабіновий огонь. Нїмцї острілювали сильно примісток Укскіль. Проби нїмецького наступу на полудне від Сморґоня відкинено. На полудне від Крева артілерія неприятеля атакувала наші становиська.

Ріжні вісти.

СОФІЯ. (Ткб.). Болгарська аґенція заперечує немовби цїсар Фердинанд обняв провід над арміями на Балканї та додає, що в управі нїмецьких та болгарських війск на Балканї не зайшла нїяка зміна.

„Новое Время“ доносить, що президент міністрів Штірмер виїхав до російської головної кватири.

АТЕНИ. Доносять, що Італійцї збомбардували Вазас на границї північного Епіру. Грецькі війська під проводом Цоґназоса заатакували Італійців та приневолили до відвороту.

РИМ. Аґенція Ватикану доносить, що мирове посередництво стрінуло ся з тяжкими перепонами. Мимо сего Вільзон задумує в липнї зайняти ся енерґічно тою справою з королем Еспанії, королевою Голяндії та корями Швеції та Норвеґії.

КОПЕНГАҐЕН. Анґлія заборонила доставляти норвежським кораблям угля та спричинила Норвеґії міліонову шкоду в промислї рибоen ловства. Тепер Анґлія заявила, що позволить на доставу угля норвежській фльотї, котра ловить рибу, але під услівєм, що Норвеґія відпродасть Анґлії зловлену рибу, та цїлу продукцію трану. Норвеґія прийняла се услівє.

ГАҐЕН. „Ekonomist“ отверто заявляє, що Анґлійцї уважають простір Па де Кале за свій і цїлий час війни завзято боронить порту та доступу до него.

БЕРЛЇН, По докладнім обчисленю втрат в морській битві виявляєть ся. що Анґлійцї втратили 23 кораблїв (195,750 тон) а Нїмцї 9 кораблїв (28.400 тон).

ШТОКГОЛЬМ, Чутка про смерть Кіченера викликала в Росії загальний переполох та пригнобленє. Подорож Кіченера до Росії мала велике значінє мілїтарне та полїтичне. Він виготовив нові пляни для російської офензиви.

БЕРЛЇН. (Ткб.). З Бурґас доносять: 8. червня відбула ся борба на велику віддаль коло побережа Фляндрії між нїмецькими підводними лодками, а ворожими монїторами і протиторпедовцями. Помічено, що кілька наших гарматних стрілів було влучних. Неприятель завернув в сторону Дункерки. Нїмецькі лодки вийшли з борби без шкоди. По полудни один з наших лїтаків скинув французький лїтак. Наша лодка забрала летунів та відставила до порту.

АМСТЕРДАМ. (Ткб.). „Times“ доносить з Петрограду, що тамошні круги признають ся до тяжких втрат в часї нової офензиви.

НОВИНКИ.

— **Звіт українського комітету „Тижня Червоного Хреста“.** Прихід: Із збірки устроєної д. 30/4 до 7/5 1916: З продажи бляшаних відзнак 17.400 штук по 20 сот. корон 3.480·— (в тім з Винник 100 кор., з Клепарова 35 кор. 02 сот.). З продажи плякет 125 штук по 2 К. 250·—. Із збірки коло церков і в церквах 1493·09. За налїпки 518·63. З надзв. жертв: від Дра Б. Овчарського 50·—. Ір. Овчарської 50·—. Учениць жень. ґімназії С.С. Василянок у Львові 100·—. Старшини Ставр. Інститута 50·—. Народної Торговлї 30·—. Разом кор. 6.021·72 с.

Розхід: Образки св. для роздачі по церквах К. 145·80. Друки відозв, леґітимацій, налїпок 154·20. Шпильки, папір, услуга, дрібні видатки 50·13. Разом К. 350·13.

Зіставленє: Прихід К. 6021·62. Розхід К. 350·13. Останок К. 5671·59 вручено скарбникови Кр, Товариства „Черв. Хреста“ у Львові д. 27 мая 1916.

Після передачі чистого доходу Кр. Товариству Черв. Хреста вплинули ще на руки укр. комітету добровільні жертви з Пряшева від Вп. Володимира Сїдельського і Івана Заячківського, з 15 полку піхоти, І запас. комп. по 10 К. а із збірки на Знесїню 24 К. 97, разом 44 К. 97, отже разом з повисшим чистим приходом: 5716 К. 56 с.

Окрім того вплинуло вже понад 500 зголошень в члени Кр, Черв. Хреста. (Відозви на зголошеня в члени можна дістати в канцелярії Ставр. Інститута).

Український комітет, подаючи сей звіт до прилюдного відома, почуває ся до милого обовязку зложити щиру подяку за ревну і запопадливу поміч в довершеню сего патріотичного діла всім Вп. Паням і за їх незвичайний труд, Всеч. Урядам парохіяльним за дозвіл збірок перед церквами і в церквах. Вп. П-ву Овчарським, Чес. Ученицям жень. ґімназії С.С. Василянок, Хв. Старшині Ставроп. Інститута, Народній Торговлї і всім жертводавцям за надзв. датки; Чесн. Молодежи Акад. ґімназії, і всїх шкіл. Укр. Педаґ. Товариства та ґімназії С.С. Василянок і ц. к. держ. семинарії учит. женьської за їх живу і ревну поміч, Хв. Дирекції „Днїстра“ за звільненє свого персоналу до помочи і за єго щиру працю в „Тижні Черв. Хреста“, Печатні Наук. Тов. ім. Шевч. за безплатнє видане леґітимаційних карт, Хв. Редакціям „Укр. Слова“ і „Дїла“ за ревне пособлюванє заходам укр. комітету і Ставр. Інститутови за уділенє салї на засїданє комітету. Всїм сердечне і щире спасибі за видатну патріотичну поміч! З Укр. Комітету „Тижня Черв. Хреста“, у Львові 9 червня 1916. Ол. Барвінський голова комітету. Степан Чарнецький секретар.

— **Вісти з Тернопільщини.** „Dziennik kijowski“ помістив цїлий ряд відомостий про Тернопіль та околиці заняті ще до тепер російськими військами. Щиру і видатну поміч приносить бідній і бездомній людности Земський комітет, який зорґанізував дешеві як також і безплатні кухнї. В той спосіб приносить найконечнїйшу поміч і ратунок від певної загибелї тисячі христіян та жидів. З рамени „економічного виділу“ для несеня помочи населеню отворено городський склеп. Сим склепом заряджує безкорисно совітник Луканецький. Крім сего заосмотрено в найконечнїйші товари укр. „Народну Торговлю“ та два польскі склепи „Кулка рольнича-ого“. В тих торговлях може набувати населенє всї товари по мінімальних цінах. Пр.: 1 кґ. муки коштує в тих склепах 24 коп. між тим коли спекулянти жадають за ню по 40 коп., так само прочі артикули є таньші переважно о 30, а деякі навіть о 100 процент. Крім сего позакладано також подібного рода склепи в Збаражі, Теребовлї, Підволочисках, Скалаті і Грималові. В короткім часї мають заложити такі торговлї у всїх прочих занятих городах, а навіть і по деяких селах.

— **З Лемківщини.** Поволи, але постійно приходить темний нарід на Лемківщині до самосвідомости, та є вигляди на гарний розвій того народа. Однак треба подбати, щоби передвоєнні часи не вернули. Два опороженні кацапами, Дуркотами, місця на парохії в Лабовій та Новій Веси приманили до себе знов кацапів.

Та час булоби застановити експедицію кацапів на Лемківщину.

— **Нічні пропустки.** Ц. к. Дирекція полїції у Львові оповіщує: В часї від 16. до 30. червня 1916 р. включно продовжувати ме ц. к. Дирекція полїції важність нічних леґітимацій на слїдуючий квартал. Хто з сего удогідненя хоче користати, має зголосити ся в передполудневих годинах урядових в III. Департаменті ц. к. Дирекції полїції (головний будинок партер на право) причім запримічує ся, що продовжена переведена буде аналоґічно до виданя сих леґітимацій значить, як хто одержав леґітимацію за посередництвом свого начального уряду, інституції, підприємства і т. д. то і продовженє одержить виключно за тим самим посередництвом. Уряди і інституції зволять проте зібрати і надіслати леґітимації разом з належачою ся оплатою. Оплата за продовженє нічної перепустки виносить на один квартал, як се вже було оголошене — 50 сот.

— **Добрі інформації.** „Kalendarzyk polityczno-historyczny miasta stoł. Warszawy na r. 1916“ в рубриці „польська репрезентація в трех заборах“ подає між иншими слїдуючих послів: Еп. Хомишин, Еп. Чехович, Кивелюк, др. Кость Левицький і др. Макух.

— **З статистики Львова.** В марті с. р. заключено у Львові 132 подруж в тім числї 26 після рим.-кат. обряду, 12 після гр. кат. обряду, 94 жидівських. В марті прийшло на світ 419 дїтий, в тім 218 хлопців і 201 дівчат. Неживих дїтий уродилось 24. Померло 422 особи а іменно 212 мущин і 210 жінок. На торговицю доставлено 5 волів, 112 бугаїв, 872 коров і 547 штук ялівнику, 3674 безрог живих і 430 вбитих.

ОПОВІСТКИ.

Недїля, дня 11. червня 1916.

Нинї: 11. червня гр.-кат. Сош. св. Духа, римо-кат. Сош. св. Духа.

Завтра: 12. червня гр.-кат. Ізаака, римо-кат. Онуфрого.

○ Український Нар. Театр Т-ва „Бесїда“ у Львові. Саля Т-ва „Сокіл-Батько“ при вул. Руській ч. 20.

В недїлю дня 11 червня „Мати“ драма на 4 дїї І. А. Тобилевича.

В понедїлок дня 12 червня „Дай серцю волю — заведе в неволю“ драма на 5 дїй 6 відмін М. Кропивницького.

Білети раньше можна набути в Народній Торговли. Початок о год. 7 вечером.

○ Заповіджений в читальні Просвіти пл. св. Юра відчит проф. Яцкевича не відбуде ся 12 с. м., але в пізнїйшім речинци, про який звідомить ся.

○ Загальні збори тов. Жіноча Громада відбудуть ся 5 липня с. р. з слїдуючим денним порядком: 1. Відчитанє протоколу попередних загальних зборів. 2. Звіти функціонарів за час 1913—1916. 3. Звіт контрольної комісії. 4. Вибір нового Видїлу. 5. Внесеня членів.

○ Вінчанє п. Теодора Німіловича укінч. богослова і п. Ольги Капківної учительки відбуде ся 15. червня с. р. в Майничи п. Лука коло Самбора. Місто повідомлень зложили 10 К на укр. захист сиріт в Перемишли і 10 К на школу ім. К. Данила у Львові.

ПОМЕРЛИ.

О. Осип Бородиєвич, гр. кат. парох Драґанівки пов. тернопільського, помер дня 12 мая с. р. в Демянові коло Галича в 60. році житя, а 32 р. священства.

Володимир Добрянський, кадет 9. п. піх., відзначений медалю хоробрости, упокоїв ся 11. цвітня с. р. в шпитали в Петрограді в 23, р. житя. Покійний зістав тяжко ранений в праве рамя і праве колїно 29. серпня 1915 і як такий дістав ся в російський полон. В січни с. р. признаний як інвалід до виміни, тїшив ся дуже надією повороту, та на сю щасливу хвилю треба було довго ждати; а тимчасом рани його слабо гоїли ся, а здоровє серед тяжких обставин неволї щораз більше підупадало. Коли наконець прийшла горячо ожидана хвиля виїзду, не мав вже сили перебути далекої подорожи; доїхавши до Петрограду. Покійний був техніком, сином с. Сев. Добрянського, пароха в Монастирци, лїського повіту. Український нарід стратив в нїм доброго сина, що цїлою молодою душею рвав ся до народної роботи; за його старанєм було вишколюванє молодих „Соколів“. Серед селяньства тїшив ся загальною і надзвичайною симпатією. Нехай гарні спомини, що лишив в серцях усїх знакомих, будуть вінком на його самітну могилу.

ОТВОРЕНЄ ВИСТАВИ

виробів

домашнього промислу і вишивок

дня 21. червня 1916.

Отворенє вистави виробів домашнього промислу відбуде ся невідкличнo дня 21. червня 1916 р. Предмети призначені на виставу просить ся львівські Вп. Панї приносити в днях від 15—18 с. м. включно, о год. 5—6 пополудни до музея Ставропиґії (ул. Бляхарська ч. 11. І пов.) — де вистава відбуде ся. — Е. Макарушкова, М. Лїщинська. 2—2

Послїдні вісти.

З ГОЛОВНОЇ АВСТРІЙСЬКОЇ КВАТИРИ.

З дня 9. червня 1916.

На російськім фронтї.

В противставленю до оногдїшного дня вчера знов на цїлім північно-східнім фронтї йшли незвичайно завзяті бої. Між Окною і Добронівцями в одним місци відперто 8 тяжких наступів, в иншім 5, причім шлеский баталїон стрільців ч: 16 особенно відзначив ся.

Над Долїшною Стрипою значні російські сили по завзятім змаганю виперли наші війська зі східного берегу на західний.

На північний захід від Тернополя відперли ми численні наступи Росіян.

В области Луцька йдуть бої на захід від Стиру.

Коло Кольок і на північний захід від Чарторийська зусиля Росіян переправитись через ріку остались без успіху.

На італїйськім фронтї.

Наступи Італїйців на кілька становиск нашого фронту між Адиґою і Бронтою відперто.

До вчисленних доси в области атаку бранців прибуло понад 1600, в тім 25 офіцерів.

Коло Тольменського примістка наші війська по сильнім приготованю артилерії знищили перешкоди і кривки части ворожого фронту та вернули половиви 80 бранців, в тім 5 офіцерів і здобувши машиновий кріс і иншу воєнну добичу.

На балканськім фронтї.

Над долїшною Воюсою розбито італїйські стежі огнем.

Заступник шефа Генерального Штабу
фільдмаршалок-поручник **Ф. Гефер.**

З ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ.

На західнім фронтї.

На західнім березї Мози ведено успішно дальше поборюванє ворожих батерій і укріплених таборів.

На схід від ріки наші війська вели дальші нассупи. В завзятих боях виперто ворога з кількох становиск на пасмі височин на полудневий захід від форта Дуамон, в капітульнім лїсї і на височині Фумен. На захід від форту Во баварскі стрільці і піхота східно пруська здобула приступом сильний ворожий пільний форт. Ми його взяли разом з залогою яка числила понад 500 жовнїрів, та з 22 машиновими крісами.

Загальне число бранців полонених від 8 с. м. виносить 28 офіцерів і понад 15000 жовнїрів.

На височині Гартмансвілеркопф німецька стежа полонила в ворожих ровах кількох Французів.

На східнім і балканськім фронтї.

В области німецьких військ нїчо важного.

Начальна управа армії.

Оголошеня.

Загальні Збори

„Спілки господарско-торговельної" в Самборі відбудуть ся дня 29 червня 1916 року в комнатах Товариства „Українська Бесїда" о год. 11 передпол., а в разі браку статутом вимаганого комплєту о год. 12 поп. без огляду на число явившиx ся членів, зі слідуючим порядком дневним:

1) Відчитане протоколу з послїдних загальних зборів.
2) Справоздане Управи з діяльности і предложенє замкнень річних, та білянсів за роки 1914, 1915.
3) Справоздане Комісії ревізийної.
4) Вибір Дирекції.
5) Внесеня членів.

Рада Надзірна.

Видавництво
Сільського Господаря

Краєве Товариство господарське „Сїльський Господар" у Львові поручає своїм членам і загалови рільників слїдуючі дуже корисні і поучаючі господарські книжки:

Спілкова організація для продажі худоби на заріз. Написав інж. Павло Дурбак. Ціна 10 сот.
Інструкція для закладаня дослідних піль. Написав А. Гарасевич Ціна 20 сот.
Селянський яринний город. Написав Др Г. Гаричко. Ціна 20 сот.
Головні основи годівлї домашн. звірят Ч. І. з 7 образ. Ціна 60 сот., Ч. ІІ. Годівля рогатої худоби з 64 образ. Ціна 1 К. Написав о. Й. Раковський.
Головні основи управи ростин господарських. 22 образ. Написав К. Кахникевич. Ціна 30 сот.
Управа садовини, 34 образків. Написав В. Кучера. Ціна 60 сот.
Інструкція для закладаня дослідних піль з управою пашних ростин. Написав А. Гарасевич. Ціна 20 с.
Виріб овочевих вин, всїляких лікерів і паленє сливовиці. Написав В. Кучера. Ціна 40 с.
Руські Товариства для обезпеченя худоби в Галичині. Написав А. Жук. Ціна 40 с.
Годівля курий. 17 образ. Написав Г. Герман. Ціна 1 К.
Годівля гусий, качок, індиків, пантерок, павів, фазанів та лебедів. 23 обр. Написав Г. Герман. Ціна 1 К.
Управа пашних ростин на ріли, сіножати і пасовиску, 29 образ. Написав Г. Цееб, з німецької мови, переклав проф. С. Кордуца. Ціна 70 сот.
Кукурудза карличок (Nanerettolo). Написав Др Г. Величко. Ціна 10 сот.
Управа любіню або вовкині. Написав Др Г. Величко. Ціна 20 сот.
Сумішки конюшини з травами. Написав Др Оттон Лїлле. Ціна 40 сот.
Годівля безрог в селянських господарствах. 27 образ. Написав М. Творидло.
Права і обовязки цивільного населеня в часї війни. Ціна 30 сот.
Відбудова знищених сїл. Ч. І. 10 обр. Заходом Технїчної Комісії при Товаристві. Ціна 50 сот.
Пашні буряки. Написав Др Г. Величко.
Звіт Товариства за рр. 1910 (Ціна 1 К), 1911, 1912, 1913, по ціні 1·50 К.
В маґазині Товариства можна набути також: Практичний підручник пасїчництва. Написав о. В. Пилипчук. Ціна 2·50 К. з почт. перес. о 10 с. більше.
Сї книжки належить замовляти в Канцелярії Товариства „СІЛЬСЬКИЙ ГОСПОДАР" Львів, ул. Зіморовича ч. 20. як рівнож в книгарни Наукового Товариства ім. Шевченка, Львів Ринок 10 — Коли Вп. Філії або Кружки Товариства замовляють в канцелярії Товариства більшу скількість примірників, то одержують відповідний опуст. — Дрібні квоти до 2 К за поодинокі книжки можна надсилати почт. марками. 2—6

При полагоджуваню закупна просимо поликувати ся на „Українське Слово".

Видає і відвічає за ред.: Д-р. Сидір Голубович. Друкарня А. Гольдмана, Львів, ул. Сикстуська 19.